

Amurgul semizeilor

Roxana.c

Când lumea va porni grăbită
declicul tragic și final,
tu să mă minți că se invită
monarhi la ultimul lor bal.

Din patru puncte cardinale
va crește-un foc nemaivăzut!
Vai, din tristețea vocii tale
voi știi că balul a-nceput...

Dansa-vor îngerii cu paiațe
sub ochiul cerului uimit.
Se-ntâmplă... Strânge-mă în brațe
și ascultă: timpul s-a oprit.

Cenușă-apoi, zăpezi, tăcere...
În nori doar palide scânteii
și-o noapte ce va ține ere
când vor veni, din stele, Ei.

Ne vor găsi și ne vor spune
"lumina frântă de genuni"
Vor face-apoi o altă lume.
Va fi întâia zi; și luni.

Noi, în galactice vitrine,
vom sta privind spre infinit.
Și cine va-nțelege, cine
cât ne-am iubit? Cât ne-am iubit!